

BEWAAR HET PAND

Uitgave tot bevordering van de handhaving der oude Gereformeerde beginselen
verschijnt eens in de veertien dagen

KOMMISSIE VAN REDAKTIE:

Ds. G. Blom, Meerkerk; Ds. H. C. van der Ent, Dordrecht-Centrum; Ds. R. Kok, Soest; Ds. H. van Leeuwen, Driebergen; Ds. D. Slagboom, Katwijk aan Zee; Ds. M. C. Tanis, Slidrecht-Centrum; Ds. M. Vlietstra, Bunschoten; A. Beukers, Alphen a.d. Rijn; J. van Heteren, Slidrecht-Centrum en Joh. van der Lee, Alphen a.d. Rijn.

REDAKTIE:

Ds. G. Blom, Prinses Marijkeweg 13,
4231 BP Meerkerk. Telef. 01837-1357

ADMINISTRATIE:

Joh. van der Lee, „Bejaardencentrum Rijnzate”, postbus 694, 2400 AR Alphen a/d Rijn, tel. 01720 - 73814, postrek. 70.43.50, t.n.v. de administrateur van „Bewaar het Pand” te Alphen aan den Rijn. Abonnementsprijs f 10,- per jaar. Abonnementsprijs voor de Verenigde Staten en Canada 5 dollar per jaar. Advertenties f 0,25 per mm. Bij kontrakt korting.

MEDITATIE

Het onuitputtelijke wonder van Bethlehem

„En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond.....”

Johannes 1 : 14.

We mogen samen weer overdenken de geboorte van Gods Zoon. Misschien zegt u wel: kan een feit van zóveel eeuwen geleden nog wel nieuwe stof geven tot herdenking? Elk jaar opnieuw wordt het geboodschap in Gods huis. Elk jaar opnieuw wordt het op allerlei manier gevierd. Moet daar de glans en de kracht niet van afgaan? Och, bij velen is dat in wezen zo. Zij spreken wel van het Kind van de kribbe en proberen in de sfeer van deze dagen te komen. Maar men gaat voorbij aan het wonder en ziet niet waarom dit Kind moest komen. Er is geen erkentenis voor God van de ongerechtigheid en schuld en daarom ook niet van de liefde Gods bewezen in de zending van Zijn Zoon. Dan kan er geen glans en kracht liggen in de viering van dit feit. Het is uiteindelijk een Kerstfeest van beneden-uit, dat met een paar dagen voorbij is. Maar voor wie, in waarheid, het wonder van het Godsgeschenk in de kribbe werkelijkheid wordt, voor dié krijgt dit heilsfeit een onuitputtelijke inhoud. Dan spreekt het wonder van-God-uit. En aan de beleving van dat wonder komt nooit een eind.

De evangelist Johannes vertolkt dat wonder. Hij brengt net zo goed het Evangelie van de geboorte als Lucas. Niet door het vermelden van de geschiedenis, waarnaar we zo graag in deze dagen horen. Maar in de boodschap van de achtergrond in God Zelf. Zijn evangelie is de sleutel tot de anderen. De Heilige Geest heeft hem geïnspireerd om de diepte van het wonder te boodschappen. Hij predikt de geboren Koning in dit Woord „en het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond.....”

Het Woord! Zó noemt de apostel Johannes de Christus. Hij sprák maar niet het Woord. Hij wás en is het Woord. Dat Woord was er al. Van eeuwigheid was het bij God. Het is Zelf God. Dat Woord is openbaar gekomen bij de Schepping. Alles is er door Hem. In dat Woord is het leven en het licht. De oorsprong van het Kind van Bethlehem gaat terug naar de eeuwigheid.

Maar nu wat wonder. In deze wereld, waarin het licht door onze schuld in donkerheid is veranderd, waar het leven de dood is geworden, daar wordt dit waar: „en het Woord is vlees geworden”. Tekenend is hier het woordje „en”. Er is een vervolg voor een verloren zondaar. Van zijn kant verloren. Niets meer te verwachten. Het licht gedooft. Het leven kwijtgeraakt. Maar nu gaat God opnieuw beginnen in het vleesgeworden Woord.

Het Woord vlees! Wat een geweldige tegenstelling. Het Woord dat is het eeuwige, het onvergankelijke. In het Woord is het licht en het leven. En dan..... het vlees. Dat is het sterfelijke en het vergankelijke. „Alle vlees is als gras en al zijn heerlijkheid als een bloem des velds”. Wat wij nog aanzien voor heerlijkheid in allerlei eigenschappen van de mens is uiteindelijk niets tegenover de Heilige God. Vlees..... het tekent het bestaan van een zondaar. Dat bestaan is van God

gescheiden. Wij hebben God verlaten. We leven buiten God. Vol zwakheid, vol van verdorvenheid is ons bestaan. Het is niet anders dan verwerpelijk voor God.

Hoe kan het?! Toch is het waar. Als het Kind van Bethlehem geboren wordt, schrijft God boven de kribbe: Het Woord is vlees geworden. „Met ons ellendig vlees en bloed, bekleedt Zich hier het eeuwig goed” (Luther). In dat vlees is God ingedaald, het eeuwige Gods Woord. Hij verandert niet in vlees. Hij is gebleven wat Hij was: het Woord. Hij is geworden, wat Hij niet was: vlees. Juist dat grote verschil spreekt van Zijn diepe vernedering. En daarachter en daarin wordt de peilloze liefde gepredikt van Gods Zoon in Zijn neerdalen in deze diep-verloren wereld. Wij kunnen proberen in onze woorden weer te geven wat dat betekent maar daar zijn toch onze woorden te arm voor: zo onuitputtelijk is het wonder van Zijn komen. Vrijwillige liefde is het, Die Hem gebracht heeft in de kribbe en in deze duisternis.

Is dat ooit voor u een wonder geworden? Dat het een wonder is, dat zegt onze mond gemakkelijk genoeg. Zo orthodox zijn wij wel! We weten het van jongsaf. Maar zo zijn we niet voor God. Voor God zijn we eigenlijk vijanden van dat wonder. Willen we niet bekennen vlees te zijn. Vallen we niet in de schuld tegenover de Heere. O, Hij is ook vlees geworden om Zijn Geest te verwerven. Die Geest, Die neerdaalt op het vlees, en het vlees ontdekt en in zijn armoede en ellende voor God brengt. Gelukkig, die dat in waarheid verstaat op Kerstfeest. Geen Kerstfeest zonder te leren: vanuit mij nooit. Vanuit mijn vlees geen goeds. Die krijgen dat wonder nodig. Voor die wordt het zo nameloos groot: „het Woord is vlees geworden. Die leren meer en meer in dát licht het wonder spellen. Het wonder van de liefde Gods, waardoor Hij is gaan wonen onder verloren mensenkinderen.

Nee, Johannes is nog niet klaar met het boodschappen van het wonder: „en het heeft onder ons gewoond”. Vertaald kan ook worden: „en Hij heeft onder ons getabernakeld”. Vanaf de Sinaï tot in het land der belofte heeft God willen wonen temidden van Israël in de tabernakel, de tent der samenkomst. Dat is nu vervuld in Hem. Die voor een tijd is gaan wonen onder schuldige mensenkinderen. Temidden van doden. Van dwazen en ongehoorzamen. Van mensen die uit zichzelf niet naar God vragen en alleen maar tegen Hem ingaan. Wij wonen niet graag in een beruchte straat, waarvan de bewoners met verachting worden aangezien. In het midden van zulken heeft Hij willen wonen om Gods heerlijkheid te openbaren. O, het was niet vreemd geweest, als God was neergedaald om die „ons” te verteren met de stralen van Zijn Goddelijke heiligheid. Het was alleen maar recht geweest. En nu gaat Hij voor hen, uit louter welbehagen, in de tijd van Zijn inwoning voor de schuld van zulke zondaren de prijs betalen, die zij tot in der eeuwigheid niet kunnen voldoen. Nu gaat Hij op deze gevloekte aarde de gemeenschap verwerven, die zij zijn kwijtgeraakt. Nu gaat Hij voor onreinen en onheiligen, die het met schaamte leren bekennen dat ze niet anders zijn, heiligheid kopen, zodat ze zonder vlek en rimpel voor God gesteld zullen worden. Dan blijft er énkél liefde en énkél welbehagen over. De liefde des Vaders dat Hij Hen daarin deed neerdalen. De Liefde des Zoons dat Hij zo'n volk verkoren heeft om

Van de Administratie

Dit is weer het laatste „Van de Administratie” in 1980, waarmee de 15e jaargang van ons blad wordt afgesloten. Alles predikt ons dat wij hier geen blijvende stad hebben. Zijn wij al zoekers van dat goed dat nimmer meer vergaat waar Ps. 25 : 6 van spreekt? Met dankbaarheid mochten wij weer 7 nieuwe abonnees noteren en f 203,— extra ontvangen, w.o. f 50,— van K. te A., en f 50,— aan overbetaling voor 1981 van het abonnementsgeld. Het stemt ons tot bemoediging in ons werk voor „Bewaar het Pand”. Wie verblijdt ons een volgende maal? Ten laatste, wie kan mij helpen aan het juiste adres van W. de Kroon, Noorderbuur 74, 9203 AL Drachten? Volgens P.T.T. vertrokken.

Adm. Bewaar het Pand, adres: Bej. Centrum „Rijnzate” 1 - 08, postbus 694, 2400 AR Alphen a/d Rijn, giro 704350.

v.d.L.

Van de redactie

1. Dit nummer is enkele dagen vóór de gewone tijd de deur uitgegaan, in de hoop dat onze lezers het blad nog vóór de Kerstdagen zullen ontvangen.

2. Voor de school van Dundas en Hamilton ontving ik f 1000,— van de opbrengst van een winteravondlezing voor de beide Chr. Geref. kerken te Urk. Verder f 100,— van D.v.d.V., idem van SM en driemaal f 50,—, respectievelijk van J.v.Z.R., M.M.R. en M.T. De laatste schreef, dat ze bij de G.G. behoort, maar toch ons blad leest. Dat doet goed. Voor alles hartelijk dank.

3. Dit is het laatste nummer van het 15e jaargang. Het inbinden van de voorgaande vier jaargangen is uitgesteld. Nu de 15e jaargang compleet is willen we hen, die al vier jaargangen naar mij toegezonden hebben, verzoeken nu ook de nummers van de 15e jaargang te zenden. Dan hoop ik er voor te kunnen zorgen, dat ze spoedig ingebonden worden. Mochten er nog abonnees zijn, die verzuimd hebben nummers te zenden en toch graag hun Bewaar-het-Panden zouden willen laten inbinden, dan hebben ze daartoe nog gelegenheid. Maar ik dring wel op wat spoed aan.

4. **Filemon.** Er komen bestellingen binnen op het boek van Ds. Van der Ent. De laatste opschriften boven de artikelen luiden als volgt:

51. Huiswerk, 52. Een herberg, 53. Hopen, 54. Geschenken, 55. De groeten, 56. Epafra, Marcus, Aristarchus....., 57. En Demas, 58. Lucas, 59. Genade, ook aan het einde. Het is bekend, dat men ook bij mij kan bestellen.

5. Tenslotte willen we niet nalaten aan al onze medewerkers en lezers van harte Gods zegen toe te wensen voor de komende feestdagen en bij de wisseling van het jaar.

B.

daaronder te wonen. De liefde des Heiligen Geestes, Die naar Gods vrije gunst zondaren onderwijst in wie zij zijn en in dit Godsgeschenk het uitzicht op het eeuwige leven ontsluit, alleen door gerechtigheid uit Hem. Zult gij zó Kerstfeest vieren? Of hebt u genoeg aan alles wat aan de buitenkant is? We kunnen er veel over klagen dat zovelen opgaan in allerlei dat met dit heilsfeit niets te maken heeft. Het is inderdaad een vertoon van armoede. Maar.....hoe is het met óns? Als wij niet anders hebben dan een beetje gevoel en sfeer of vrome stemming zonder meer dan blijft er ook niets over van waf dit heilsfeit betekent. De Heere roept vanwege

het vleesgeworden Woord in het heden der genade verloren zondaren. Hij is de Machtige om zondaarsharten te verbreken. Ga er niet aan voorbij. De poorten van Bethlehem zijn open om tot God te vluchten, in de komst van dit Kind.

Zalig, die Hem zo door een waar geloof mag omhelzen als het vleesgeworden Woord. Uw weg gaat door deze aardse woestijn. Vaak vol moeiten en strijd. Vol van aanvechtingen. Vol van allerlei noden. Zo is de weg van Gods Kerk hier op aarde. Maar het is de weg, waarop Hij Zijn voetstappen heeft willen zetten. Daarin ligt de kracht en troost. Hij heeft onder hen willen zijn! Door de bediening des Geestes wordt de kracht er van gekend. Maar om Hem, die vanboven-uit heeft willen neerdalen is er ook uitzicht op hemelse zaligheid. Hij leidt hen door dit tranendal naar de eeuwige gemeenschap met God. Dan zal God eeuwig bij hen wonen. Dan wordt het eeuwig waar: „Ziet, de tabernakel Gods is bij de mensen, en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen Zijn volk zijn, en God Zelf zal bij hen en hun God zijn!”

D. Slagboom.

DE DORDTSE LEERREGELS

Les 50

HOOFDSTUK III/IV.

Artikel 10.

We lezen:

„Maar dat anderen, door de bediening des Evangelies geroepen zijnde, komen en bekeerd worden, dat moet men de mens niet toeschrijven, alsof hij zichzelf door zijn vrije wil zou onderscheiden van anderen, die met even grote of genoegzame genade tot het geloof en de bekering voorzien zijn, (hetwelk de hovaardige ketterij van Pelagius stelt); maar men moet het Gode toeschrijven, Die, gelijk Hij de Zijnen van eeuwigheid uitverkoren heeft in Christus, alsoo ook diezelfde in de tijd krachtiglijk roept, met het geloof en de bekering begiftigt en uit de macht der duisternis verlost zijnde, tot het Rijk van Zijn Zoon overbrengt, opdat zij zouden verkondigen de deugden Desgenen, Die hen uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht en opdat zij niet in zichzelf, maar in de Heere zouden roemen, gelijk de Apostolische schriften telkens getuigen.”

Dit artikel vormt duidelijk de tegenstelling met het vorig artikel negen.

Het zaad des Evangelies is gezaaid op de akker, maar al het zaad brengt niet de gewenste vrucht voort, zo hebben we vernomen in de vorige les.

Wat op de weg terechtkomt, eten de vogels op wat het natuurlijk zaad betreft. Wat onder doornen valt, verstikt en wat op de rotsachtige plaatsen valt, schiet wel even op, maar spoedig verdort het, omdat het geen diepte van aarde heeft.

We zouden kunnen opmerken: is dan de gehele oogst mislukt? En alsoo toegepast op de verkondiging van het Evangelie, ook eens de oogst der wereld? Neen, nooit is de prediking van het Evangelie te vergeefs. Zij heeft immers tweërlei uitwerking, of als een reuk des doods ten dode of als een reuk des levens ten leven!

Zal dit laatste het geval mogen zijn, dan is het zaad van Gods Woord gevallen in een weltoebereide aarde, zodat het door de Goddelijke wasdom 100-, 60- of 30-voudige vrucht voortbrengt.

En zo gaat het hier in dit tiende artikel ook over het vruchtvoortbrengende zaad van het Evangelie. We zeiden: door Goddelijke wasdom. Dat is door de krachtige toepassing van het Woord Gods door de Heilige Geest. En alsoo is dat vruchtdragen van het Evangelie geen werk van de mens zelf, afhankelijk van zijn vrije wil. Want dat leerde Pelagius!

Ons artikel verklaart dit aldus.

Pelagius leerde, dat allen, die het Woord Gods horen éézelfde en genoegzame genade ontvangen, zowel zij die Het door het geloof aannemen als zij, die Het verwerpen.

Die genade is genoeg om te komen tot het geloof en de bekering. Ten deze beslist de mens zelf, want zijn wil is vrij, ook om het goede te willen, zich te bekeren.

Zo ligt het dus aan de mens zelf, of hij geloven wil en bekeerd wil worden. Pelagius en al zijn volgelingen doen hiervoor een beroep op de tekst van I Tim. 2: 4: „God wil dat alle mensen zalig worden.”

Men zal zeggen: zo staat het er toch duidelijk! Maar men onderscheidt dit Woord van God niet. Het gaat hier om Gods geopenbaarde wil, als dus ook om het brengen van Gods Woord aan alle rangen en standen der mensheid. De gezaligden komen immers uit alle geslachten, talen, volken en natiën! In feite komt nu de Pelagiaansche leer hierop neer, dat God de mogelijkheden (namelijk als die éne genoegzame genade) tot zalig-worden heeft gegeven en dat de mens die kansen moet grijpen om te geloven en zalig te worden.

Zo wordt dus het geloven en zalig-worden helemaal in de handen van de MENS gelegd. Daarom is het zo zeer gevaarlijk om de tweërlei roeping, de algemene en de bijzondere roeping niet zuiver te onderscheiden. De algemene alleen door het Woord en de bijzondere roeping door Gods Woord en Geest, zoals onze vadersen dit deden. Nu is het echter niet zó bedoeld met deze onderscheiding, dat er naast de algemene roepstem van Gods Woord nog een apart Evangelie komt, dat door de Heilige Geest wordt toegepast. Het is één Evangelie, waardoor God zondaren roept en nog wel ernstig roept, zoals artikel VIII zegt.

De onderscheiding ligt dus hierin, dat de BIJZONDERE roeping is: de KRACHTDADIGE, ONWEDERSTANDELIJKE werking van de Heilige Geest, waardoor Hij het Woord des Heeren toepast aan het hart.

Ons artikel schrijft: „met het geloof en de bekering begiftigt, en uit de macht der duisternis verlost zijnde, tot het rijk van Zijn Zoon overbrengt.” (Over de verhoudingen tussen geloof en wedergeboorte en bekering D.V. later bij de behandeling over artikel 11 en 12).

We dienen er thans wel op te letten, dat toch het „genade-begrip” zuiver worde gesteld, juist in verband met de hedendaagse theologische beschouwingen erover, waarbij de oude Pelagiaansche dwalingen als schier onmerkbaar worden ingedragen! Maar ook veelal praktisch in het godsdienstig leven.

Ach, wat wordt het principiële verschil gaandeweg verdonkerd tussen wat de Schrift aan geeft als ALGEMENE genade en BIJZONDERE genade. Dat komt o.i. door het feit, dat velen een uiterlijke verstandelijke kennis van Gods Woord houden voor ware geestelijke, zaligmakende kennis, zoals dit ook geldt van het geloven. Paulus zei tot Agrippa: „Geloofst gij, o koning Agrippa, de profeten? Ik weet, dat gij ze gelooft.” En Agrippa miste toch het „oprechte” geloof. En om de kring wat kleiner te zien, denken we hierbij aan hen, die op z.g.n. „voorkomende” of „invallende” waarheden hun zalig-worden bouwen.

Ook zijn de voorbeelden als van Orpa en Demas altijd weer ingrijpend. Zij werden toch ook geroepen, maar misten „het komen en bekeerd worden”, „het begiftigd worden met geloof en bekering”, waarvan ons artikel spreekt. Zeker, de eis des geloofs laat Gods Woord duidelijk horen als het noodzakelijk middel tot zaligheid. Immers: „Zonder geloof is het onmogelijk, God te behagen”, zo lezen we in Hebreë 11: 6.

Maar de Heere bedoelt daarmee toch niet, dat het aan de mens zelf ligt om te geloven. Lezen we niet in Efeze 2: 8 en 9:

„Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof, en dat niet uit u, het is Gods gave; niet uit de werken, opdat niemand roeme.”

„Geloven” is dan ook niet „het grijpen van de kansen”, hoe groot en ruim de aanbieding van het Evangelie ook is.

„Uit genade!”

Dat is Gods soevereine, vrijmachtige genade, voortvloeiende uit en rustende op Gods eeuwige verkiezende liefde. „Die, gelijk Hij de Zijnen van eeuwigheid uitverkoren heeft in Christus, alsoo ook krachtiglijk roept.” Zo lezen we in ons artikel.

„Krachtiglijk roept”. Dat is de onwederstandelijke roeping van de Heilige Geest.

„En die wil, neme het water des levens om niet”. Zo staat er in Openb. 22: 17b.

Dus toch: die wil, door de Heilige Geest in Zijn wederbarend werk omgebogen. Zo maakt Hij onwilligen.....gewillig!

„Uw volk zal zeer gewillig zijn op de dag Uwer heerkraft.” Psalm 110: 3a.

Wanneer zo de Heilige Geest met geloof en bekering begiftigt, worden zondaren „uit de macht der duisternis verlost zijnde, tot het rijk van Zijn Zoon overgebracht.” Zij worden „uit de duisternis geroepen tot Zijn wonderbaar licht”. Aldus lezen we.

Voor een fijne vakantie in eigen sfeer

VAKANTIECENTRUM „DE VERRASSING” TEXEL

Voll. pension voor gezinnen, jongeren en ouderen.

Bungalows en sta-caravans.

Postbus 302, 1794 ZG Oosterend- Texel.

Tel. 02223 - 661 of 391.

Ja, zo mogen we straks D.V. weer herdenken, wat Zacharias bezong in zijn lofzang:

„Met welke ons bezocht heeft de Opgang uit de hoogte; Om te verschijnen degenen, die in duisternis en schaduw des doods gezeten zijn; om onze voeten te richten op de weg des vredes.” (Lukas 1: 78b en 79.)

Lezer(es) kent u die onmisbare en heerlijke gave van het zaligmakend geloof? Iets van die noodzakelijke en rijke verlossing uit de macht der duisternis? Het is een beeld van verlossing uit een gevangenis, zoals dat oudtijds plaats had. Kuilen met modder en slijk werden als gevangenis gebruikt. Men zonk daarin weg, ja, al dieper als met doodsangst vervuld.

Dat zijn zij, die in geestelijk opzicht „met vreze des doods door al hun leven der dienstbaarheid onderworpen waren.” (Hebr. 2: 15).

O, smeeke om die krachtadige werking en roeping van de Heilige Geest, ja, dat het zó nog eens in de weg van ontdekking waarlijk „kerstfeest” mag worden!

Voor het eerst of bij vernieuwing. En waartoe? Wel, wat ons artikel aangeeft:

„Opdat zij zouden verkondigen de deugden Desgenen, die hen uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht en opdat zij niet in zichzelf, maar in de Heere zouden roemen, gelijk de Apostolische schriften telkens getuigen.”

Ja, want in de weg van Christus' vernedering tot de dood des kruises zijn al Gods geschonden deugden heerlijk opgeluisterd! Nu kan een volk zalig worden „uit genade”, verheerlijkt in recht!

Zo mag de Kerk ook zingen:

„Door al Uw deugden aangespoord,
Hebt Gij Uw Woord en trouw verheven.”

En daarom: „Die roemt, roeme in de Heere!”

Dr.

v.L.

Van een tussentijdse reis naar Canada

2

De volgende dag ging het leven weer zijn gewone gang. Het was stiller in huis bij Bill en Marja nu Eric er niet meer was. Maar zes meisjes van 9 tot 18 jaar en een jongen van 14 jaar kunnen nog genoeg levendigheid geven. Zaterdagmiddag haalden Murray en John Laman, een zoon van onze vroegere Ds. W.F. Laman, me op. Zij waren naar London geweest voor een conferentie van ambtsdragers en kwamen op de terugweg langs. De komende dagen zou ik bij Murray en Lies met hun zeven kinderen tussen 0 en 18 jaar doorbrengen.

Zondagmorgen 9 november moest ik in Toronto preken en 's avonds in Vineland, waar het een derde dienst in het Hollands was. In beide plaatsen ontmoetten we weer goede bekenden. Na de avonddienst in Vineland gingen Murray en ik koffiedrinken bij de plaatselijke predikant, Ds. P. van der Meyden. We hadden een vruchtbare uitwisseling van gedachten. Dat werkt opbouwend. We gingen naar huis terug, toen het al vrij laat was.

Murray moest maandagmorgen tijdig naar zijn werk, maar kwam in de loop van de middag weer naar huis. Hij was verder die week vrij. Daardoor was ik in de gelegenheid hier en daar op bezoek te gaan. Zo kwamen we samen bij Mrs. Hamstra, de weduwe van Ds. J. Hamstra, en haar dochter, die ernstig ziek is, en bij de moeder van Murray. Toen we in de zomer in Canada waren, leefde onze oude br. Sommer nog. We hebben hem toen nog bezocht, niet wetende, dat het de laatste keer zou zijn, dat we hem hier zouden ontmoeten. Hij mocht ingaan in de rust, die er overblijft voor Gods volk. Die bezoeken

waren op dinsdagmorgen en 's avonds kwamen er een paar vrienden op bezoek. Woensdagmorgen belde Ds. den Butter op. Hij vertelde, dat er om 2 uur een bejaardenmiddag werd gehouden in het basement van de kerk. Later vertelde hij nog, dat er eens in de maand zo'n middag was. Hij hield dan een inleiding over een Bijbelgedeelte. Er werd koffie of thee geschonken. Er was daarna nog gelegenheid om vragen te stellen. Hij was er mee begonnen al gauw nadat hij in Hamilton was gekomen. Tevoren werd er veel leesdienst gehouden. In de kerk werd dan een preek in het Engels gelezen en in het basement een preek in de taal van het oude vaderland. Dat hield op, toen hij kwam. Om die bejaarde mensen tegemoet te komen werden die bejaardenmiddagen ingesteld. Daar komen dan twintig of meer oudere mensen uit Hamilton en Dundas. Ds. den Butter vroeg me die middag een inleiding te willen houden. Dat nam ik graag aan, ook al omdat ik mocht verwachten dat ik de meeste bejaarden wel persoonlijk kende. En dat was ook zo. Ik had niet veel tijd om me voor te bereiden, maar dacht dadelijk, dat het beste was wat naar voren te brengen uit het leven van Saul en David, die allebei klein waren in eigen ogen toen ze tot koning gezalfd werden en later leven en einde zo geheel anders waren.

Om twee uur was het zaaltje vol. De meeste aanwezigen kende ik bij name. Ze keken heel verrast toen ze me zagen, maar waren nog meer verbaasd na de opening van het samenzijn door Ds. den Butter, toen deze het woord aan mij gaf. De mensen hadden al opgezocht waar Ds. den Butter over zou spreken, maar dat mocht wachten tot een volgende keer!

Na mijn inleiding - ongeveer een half uur - was er theepauze. Er heerste een heel goede geest. Er werden na de pauze vele goede vragen gesteld. Een ervan was deze: Bij Saul kwam openbaar, dat hij een vijand was. Hoe moeten zij bearbeid worden, bij wie het niet zo openbaar komt als bij Saul, maar die toch in feite vreemd zijn aan het leven der genade? Met zulke mensen komt iedere ambtsdrager in aanraking. Altijd blijkt weer hoe moeilijk het is zulke mensen ervan te overtuigen, dat zij aan Saul gelijk zijn en niets van het leven van David kennen. Zij leven in zelfhandhaving. Daar moet de Geest des Heeren aan te pas komen. In de dagen van de Heere Jezus was het niet anders. Velen wandelden eerst met Hem, maar gingen terug, omdat de leer van vrije genade voor hen te hard was. De Farizeeën keerden zich op een andere wijze van Hem af. Zij zeiden: zijn wij dan ook blind? Ja, wat is de mens verwaasd. Saul heeft zich tot het einde gehandhaafd en is in de zonde gestorven. Het is dus te vrezen, dat er ook in onze dagen velen zijn, die het ook zo gaat. De prediker moet zoeken getrouw te zijn om het kostelijke van het snode te scheiden, maar alleen de toepassing van Gods Geest maakt, dat iemand tot zichzelf komt en werkzaam wordt tot behoud.

Maar om tot de bijeenkomst terug te keren, het werd een fijne middag, die we niet licht zullen vergeten. Aan het einde lieten we zingen Psalm 89 : 7 en gingen we voor in dankgebed.

Bij het afscheid nemen vroeg een der aanwezigen erover in Bewaar het Pand te schrijven. Ds. den Butter bracht me naar huis terug.

B.

VOOR DE JEUGD

Het zonnekind 2

Beste jongelui!

„En de kinderen Israëls voeren voort te doen dat kwaad was in de ogen des HEEREN”.

Richt. 13 : 1a.

Jullie willen dan nu eerst wel eens weten wie er met het Zonnekind bedoeld wordt. Iemand, die niet zo maar gaat lezen, maar het aandachtig doet, zal het mogelijk al wel hebben begrepen.

Want de tekst, die de vorige keer boven het stuk stond, kon ons de weg al wijzen naar de oplossing van het raadsel. Want de hoofdstukken 13 en vervolgens, uit het boek Richteren, verhalen ons de geschiedenis van Simson. Zijn naam betekent: Zonnekind. Vandaar dat dit het opschrift zal zijn boven

de stukken, die u naar wij hopen, ook in het vervolg trouw zult lezen.

Simson zijn naam is vermaard in Israël. En niet alleen in Israël. Zelfs de wereld heeft beslag gelegd op deze naam, vanwege de uitzonderlijke kracht die Simson heeft bezeten. Daarom is zijn naam zelfs gegeven aan de lijm waarmee men de banden van een fiets plakt als zij lek zijn. De naam Simson is dan alleen maar het symbool van kracht. Meer weet men van hem niet te vertellen. Degenen die daarom alleen maar de naam van Simson gebruiken, zonder iets van het leven van Simson af te weten, zullen straks in het oordeel Simson tegen zich zien getuigen. En dan zal het een krachtig getuigenis zijn, tot eeuwige veroordeling.

Want Simson is een zondaar geweest. Een grote zondaar. Doch het is ook een man geweest, die van de Heere grote genade heeft gekregen. En daarom is hij behouden geworden. Een ieder die zalig wordt, leert zo wel het een als het andere kennen. Hij komt er achter dat hij een grote zondaar is, net als Simson, en dat hij alleen uit genade zalig kan worden. De zodanigen zullen dan ook heilig geïnteresseerd zijn in het leven van deze man.

Simson heeft geleefd in de jaren 1125-1085 vóór Christus. Hij is dus veertig jaren oud geworden. Zijn leven is een zeer leven geweest. We zullen daar in het vervolg wel achter komen. Wij volgen de Schrift op de voet.

En de kinderen Israëls voeren voort te doen dat kwaad was in de ogen des HEEREN. De kinderen Israëls, dat is het volk uit Abraham gesproten; Dat zoveel gunsten heeft genoten. Want Hij gaf aan Jacob Zijne wetten, Deed Israël op Zijn woorden letten. Hij leerde z'n Zijn wegen wandelen. Zo wou Hij met geen volken hand'len. Die moesten Zijn getuigenissen, En Zijn verbondsgeheimen missen. Hij had dit volk uitverkoren uit alle andere volken der wereld. Niet omdat dit volk beter of waardiger was dan de anderen, maar alleen omdat Hem dit behaagde. We moeten er wel acht op geven, dat als we spreken over de uitverkiezing van het volk, dat dit nog niet zeggen wil, dat daarom al degenen die tot dat volk behoorden, ook uitverkoren waren ten eeuwige leven. Want de geschiedenis van dat volk leert het ons wel anders. Van dat verkoren volk des HEEREN, dat eenmaal al juichend uitgetrokken was op Gods begere, Zijn er heel velen nooit in Kanaän gekomen. Velen zijn in de woestijn te neer geslagen, omdat God in hen geen welbehagen gehad heeft. Zij zijn nimmer zalig geworden, maar verloren gegaan, omdat zij niet uitverkoren waren tot de zaligheid.

De kinderen Israëls waren de Oud-testamentische kerk, het Oud-testamentische bondsvolk. En als zodanig zijn zij een voorbeeld van de nieuw-testamentische kerk. Laten wij dat niet vergeten. Want tot die kerken behoren wij allemaal. Doch let er goed op, dat geeft geen garantie voor de eeuwigheid. Hiervoor te waarschuwen is echt niet overbodig. Want velen hebben er tegenwoordig genoeg aan, dat zij gedoopt zijn en dat zij tot de kerk behoren en ook nog wel het een en ander doen, wat in de bijbel beschreven is, terwijl zij vergeten dat het aan het eind allemaal nog wel eens mis kan zijn. Tot de nieuw-testamentische kerk te behoren, geeft een grote verantwoordelijkheid, doch het is te kort tot zaligheid.

Wil men zalig worden, dan moet men weliswaar daartoe uitverkoren zijn. Daar doen wij niets van af. Wij zijn ten deze altijd nog dankbaar dat er een uitverkiezing is. Want als er geen uitverkiezing was, dan zou niemand zalig kunnen worden. Doch het moet dan in de praktijk blijken. Het ware geestelijke leven moet in de vruchten tot openbaring komen. Want elke boom wordt tenslotte aan zijn vrucht gekend.

We zien dat ook bij de kinderen Israëls. De vruchten die zij voortbrachten waren stinkende vruchten. Want zij voeren voort te doen dat kwaad was in de ogen des HEEREN. Niet in de ogen van de mensen, ook niet in de ogen van hen zelf, maar in de ogen des HEEREN. De HEERE toch had Zich ten opzichte van dat volk in een verbondsverhouding geplaatst. Hij had hen alles toegezegd wat tot hun natuurlijk en geestelijk welzijn van node was. Daarbij was hun ook de verplichting opgelegd om in Zijn wegen te wandelen, om te doen datgene wat goed en recht was in Zijn ogen.

Doch nu deden zij juist het omgekeerde. Zij voeren voort te doen wat kwaad was in de ogen des HEEREN.

Toen zij in het land Kanaän waren, waren er vele volkeren reeds uitgeroeid. Maar er waren er ook nog gebleven. Gods voorzienigheid had het aldus beschikt. Lees er de afscheidsrede van Jozua maar op na. Dit was gebeurd opdat het volk in het „land der rust” toch nog een strijdend volk zou blijven. Het aardse Kanaän was wel een beeld van het hemelse, terwijl het toch het hemelse niet was. Want daar wordt de ware rust geschonken, aan hen die hier op aarde wettig gestreden hebben en dan ten einde toe.

In plaats van dat men de overgebleven volken bestreed en uitroeide, zoals de HEERE dat geboden had, lieten zij hen met rust. Ja zij verzwaerden zich er mede. Israëlitische jongens trouwden met heidense meisjes en heidense jongens trouwden met Israëlitische meisjes. Ik kan het in het kort ook zo zeggen: De kerk huwde met de wereld. En dat is nooit in het voordeel van de kerk. Wel van de wereld. Want de wereld bewandelt de brede weg. Daar is alles veel ruimer, veel gemakkelijker. Daar kun je leven zoals je wilt. O zeker, dat ging allemaal niet ineens, maar zo van lieverlede. De heidense afgoden werden gediend, de heidense feesten werden bijgewoond. Men hield in het begin ook nog wel een klein beetje de dienst des HEEREN in ere, maar dat werd steeds minder. Het zat alleen maar aan de buitenkant. Het was niet meer dan wat waterverf. En dat is er ook gauw af.

De kinderen Israëls voeren voort te doen dat kwaad was in de ogen des HEEREN. Er staat niet dat zij er mee begonnen. Neen zij voeren voort. Zij waren er al lang geleden mee begonnen. Zij gingen er nu alleen mee verder. Het is toch wel een vreselijk getuigenis, wat er van die kinderen Israëls in deze weinige woorden gegeven wordt. Dat had de HEERE aan hen niet verdiend, dat zij nu voort gingen met te doen wat kwaad was in Zijn ogen.

Het zat hen van huis uit in het bloed. Vandaar dat voortgaan, altijd maar weer, totdat..... ja totdat God hun ongerechtigheid niet langer zou kunnen gedogen.

En hoe is het nu met ons? Want de ogen des Heeren doorlopen de ganse aarde. Uit zijn vaste woning, Waar Hij heerst als Koning, Waar Zijn lof Zijn eer, Klinkt door al de bogen, Zien Zijn Godd'lijke ogen, Op al het mensdom neer. Ook op mij, ook op jullie. En wat doen wij? Doen wij wat recht is in Zijne ogen? Wandelen wij in Zijne wegen? Of doen wij ook wat kwaad is in Zijne ogen? Hoe gemakkelijk worden er vaak banden aangeknoopt met de wereld. Velen zijn daardoor geheel vervreemd geraakt van God en Zijn dienst. O neen, dat ging niet ineens, doch zo van lieverlede. De T.V. in huis. De man, of in het andere geval de vrouw, wilde het zo graag. Programma's bekijken die niet helemaal deugen. Eerst ging het niet zo gemakkelijk. Het geweten liet nog een zwak geluid horen. Doch dat werd minder. Alles went tenslotte. Ja, dat gewinnen, dat is een kwaad ding. Denkt er maar eens over na, want ik moet nu gaan eindigen. Een volgende keer verder.

Ik wil jullie echter wel gezegende kerstdagen toewensen en niet minder een gezegende jaarwisseling. Wat gaat de tijd toch snel. Haast u om uws levenswil.

Jullie aller vriend,

Ds. H.C.v.d. Ent.

NERGENS BAAT BIJ?

Probeer dan eens één van de meer dan 40 kruidenrecepten o.a. vernauwde bloedvaten, wisselijaren, vochtafdrijvend, bronchitis, migraine, hoge bloeddruk, niersteen, galsteen, dikke darm, eczeem, blaas en urine, zenuwen, vermagering enz. enz.

Alle soorten zijn verpakt in kuren voor een maand à f 12,50 (verzendkosten inbegrepen).

Vermeld wel duidelijk welke soort U wenst.

NIEUW!!!

De soorten vermagering, zenuwen en vochtafdrijvend, nu ook in tabletvorm. Maandkuur f 15—

Drogisterij SIKKING

Barnevootestraat 5
Haarlem
Tel. 023 - 312882
Girp 190606

ALLE BEGRIP TE BOVEN (61)

15. Van twee, die het eeuwige leven ingaan (3)

Dat werd ook uitgegeven; de opbrengst werd op een bedekte manier aan Sukey overgemaakt. (Na de dood van Sukey breidde Jane het verslag uit en voegde zij er sommige van de gesprekken van Sukey aan toe. Van dit boekje werden mogelijk wel twee of drieduizend exemplaren verkocht).

Van zijn vriend Mr. Maydwell zegt Bernard: „Toen mijn bediening begon uit te breiden en de leden in aantal vermeerderden (al vermeerderden ze nooit in grote getale) vond Mr. Maydwell er veel genoeg in, dat hij de boezemvriend werd van velen van hen. Zijn geest was teer en lieflijk en niets verzachtte meer zijn eigen smarten dan de gemeenschap met zulken, die konden inkomén in zijn gewaarwordingen. Vooral beproefden en bedroefden spoorde hij op en kleefden hem aan: hij hield er van de „kleinen” te liefkozen. Zij die weten hoe ijverig de grote vijand der zielen onenigheid zaait onder de broederen en in elke kleine gemeenschap van gelovigen, even zeker als hij in de Corinthische kerk van ouds aanstoott: woordentwisten, nijdigheden, toorn, twisten, kwaadsprekingen, oorblazingen, opgeblazenheid, beroeringen, zullen begrijpen, dat ik oorzaak heb om dankbaar te zijn, dat Mr. Maydwell voortging als een heemeester van al zulke dingen en, zoals iemand het goed uitgedrukt heeft, bleek „een centrum van eenheid van de hele kerk te zijn”.

In het begin van onze vriendschap werd hem gevraagd om het talent, dat God hem gegeven had voor uitlegging en gebed, te gebruiken. Hij was eerst erg onwillig om dit te doen, maar later vergeleek hij zichzelf met de zoon die tegen zijn vader zei, toen hem gezegd werd in de wijngaard te werken: „ik wil niet, maar later berouw kreeg en ging”. Hij zei vaak: „Ik was die zoon”. Nadien vond hij veel bemoediging in het aannemen van deze dienst uit deze woorden: „Voed Mijn lammeren, voed Mijn schapen”. Zijn lichamelijke zwakheden en meest van alle de natuurlijke zwakte van zijn stem, beletten dit enigszins, maar door al deze nadelen heen, werden zijn diensten zeer gewaardeerd, niet alleen in Hertford, maar ook (later) in Pulverbach en een paar andere plaatsen.”

Bernard vond het opmerkelijk, dat de geestelijke gesteldheid van zijn vriend hem niet verhinderde om intense belangstelling te tonen in zijn werelds beroep.” Men zou denken, dat iemand aan zulke diepe geestelijke oefeningen onderworpen niet zulk ingewikkeld en vaak verlegen makend werk zou kunnen verdragen. Hij beoefende het met veel geestkracht en heeft mij vaak verteld, dat de zaak haast nooit in zijn gedachten was dan alleen gedurende de werkuren. Op Zaterdagavond heeft hij vaak in het midden van moeilijke berekeningen zijn boeken

gesloten en hij werd nooit bemoeilijkt met een gedachte eraan, tot hij op maandagmorgen aan zijn lessenaar zat. „Ik kan”, zei hij, „voortgaan met een betere bezigheid, veel van de tijd, die ik besteed aan dit aardse werk. Het houdt mij niet af van verborgen gebed en gemeenschap. Wanneer ik met een moeilijkheid in aanraking kom zeg ik: „Heere, help mij hier ook mee” en ik ondervind, dat Hij hoort en antwoordt. Toch verlang ik naar de dag, dat met Zijn vriendelijke toestemming alle aardse dingen tot een einde zullen komen.”

De familie van Bernard hield veel van Mr. Maydwell. Annette vernoemde een van haar zoons naar hem, terwijl zij daarbij gebruik maakte van zijn volle naam.

Gedurende de zomer van 1841 was de gezondheid van Henrietta erg wisselvallig, terwijl zij de geboorte van haar laatste kind afwachtte. In de laatste zes jaren was ze gegaan door de smart van het krijgen van verschillende doodgeboren kinderen en leed zij zelf bijna ten dode toe. „Dit”, schreef ze nu, „was in de strikste zin het antwoord op mijn gebeden en wel op deze manier: In het jaar 1833 was ik gedurende enkele maanden onder bijzondere invloed in gebed. Ik tastte in duisternis en was in zorg er over hoe godsdienst in de kracht ervan te vinden en werd er toe gebracht tot de Heere te roepen om te gebruiken welk middel Hij noodzakelijk zag om de vleselijkheid en eigengerechtigheid, waarvan ik me zo zeer bewust was geworden, te boven te komen. Ik was gewoon te bidden: „Al de middelen in het heelal zijn onder Uw bevel, kies er één uit, hoe hard ook, maar breng mij tot de kennis van U. Heere, ik weet, dat ik mij hierin hard tegen U zal verzetten, ik zal opstandig zijn en klagen en toch bid ik U Uw hand over mij te houden, maar, Heere, laat niet af, totdat Gij het oordeel zult uitbrengen tot overwinning. Ik had geen plan voor dit gebed gemaakt en het was ook mijn bedoeling niet het te gebruiken, maar ik kon gedurende maanden aaneen niets anders bidden. O, als ik mijn kamer op en neer liep met mijn oudste zoon in mijn armen, keek ik met angst naar zijn gezicht, wat de uitkomst van dat gebed zou zijn, want ik was dol op hem, maar ik kon niet anders dan het opnieuw te beginnen. Spoedig daarop moest ik dat jongetje naar het graf brengen. Het volgende jaar volgde zijn schone gezonde broertje hem en sedertdien heb ik kind na kind naar het graf gebracht. O, ik moest er niet aan denken, dat ik mijn lieve kinderen het graf ingebeden had. Soms werkte ik mezelf op tot grote opstand, alsof de Heere mij de vernielers van mijn eigen geluk gemaakt had en dit gaf een zeer scherpe kant aan mijn lijden. Maar nu zingt mijn hart van vreugde en zijn mijn beproevingen ontdaan van hun stekels, daar mij de kracht gegeven is om ze te rekenen bij de merkbare antwoorden op het gebed, die ik ontvangen heb en het is alsof de Heere wonderlijk afdaalde om van tevoren mijn toestemming te verkrijgen. O, wat een zoet gezicht heb ik gehad over de gehele weg, die Hij mij geleid heeft, van mijn eigen buitengewone nietigheid en Zijn onvermoeide geduld en liefde voor mij”.

Uw adres voor al Uw theologische boeken, goede jeugdboeken, romans, studieboeken enz.

Boekhandel Noordermeer

Anjelierenstraat 43, Rijnsburg, tel. 01718-23063
bgg 22737.

Filiaal

Bosplein 2, Katwijk aan Zee, tel. 01718-14410.

Voor schriftelijke bestellingen: Antwoordnummer 19, 2220 WD Rijnsburg (zonder postzegel)

HOTEL

DREYEROORD -

OOSTERBEEK

Telefoon 085-333169

Het hotel waar mevrouw zich „uit” - en mijnheer zich „thuis” voelt.

Stichting Reformatorische Hulpakktie

„Woord en Daad”

Giro 3020900.

Hun last op onze schouders

Velen in India lijden aan lepra.
Een verschrikkelijke ziekte, waarvan men echter geheel kan genezen.

Met uw hulp bouwt Woord en Daad een nieuwe leprozen-kolonie in Hyderabad. Honderden patiënten verhuizen dan van de krottenwijk Gasmandi naar de nieuwe kolonie Bethesda. Er is o.a. nodig een kliniek, revalidatiecentrum, waterputten, huisjes enz.

Daarvoor is heel wat geld nodig. Laten we samen zorgen voor een menswaardig bestaan voor deze patiënten.

Voor f 25,- per maand kunt U een patiënt financieel adopteren.

U kunt in India of elders een kind financieel adopteren voor f 35,- per maand.

Inlichtingen financiële adoptie-kinderen:
J. Slot, Rembrandtlaan 10, 3941 CH Doorn. Tel. 03430 - 4103.

Inlichtingen algemeen:
Stichting Woord en Daad, Postbus 560, 4200 AN Gorinchem, t.a.v. I. 't Lam. Tel. 01830 - 32550 (privé 23604).

Giften kunt U storten op giro 30.20.900 of bankrek.nr. 50.98.11.566 A.B.N., Gorinchem t.n.v. Woord en Daad, Gorinchem. Met vermelding „Lepra”.

Lijden, in een uitzicht-loze wereld.....

Lijden, in een uitzichtloze wereld.....
JAAR IN, jaar uit vragen wij u de Papoea's niet te vergeten. Laten die verre naasten u nog een zorg zijn. Een zorg van uw hart en van uw hand.

VRAGEN moeten we, omdat wij de zorg voor de Papoea's op ons genomen hebben. Wij stellen er een eer in iets van verantwoordelijkheid voor hen te mogen dragen. Want we mogen de Papoea's niet aan hun lot overlaten.

AAN U allen blijft daarom de vraag voorliggen wat uw hand zal vinden om goed te doen aan dit geslagen volk.

Slagen die zich aftekenen aan de
* vele weeskindertjes
* onverzorgd achtergebleven gezinnen
* gevangenen
* vluchtelingen
* onvoldoende medische hulp
* onvoldoende scholing
* acuut optredende noden

GOED doen, ook ter ondersteuning van de rechtsstrijd van de Papoea's in Nederland en de wereld.

11 JAAR onrecht en diep menselijk leed moeten u voor ogen staan als wij een beroep op u doen de Papoea niet te vergeten. De Papoea, de meest nabije van onze verre naasten.

Uw gift is een hand-reiking ten leven

Stationssingel 50
Tel. 08385-13978
Postbus 177
3900 AD Veenendaal

Voor bijbels, boeken en muziek is LINDENBERG uniek!

Grote voorraad
Snelle levering

Ook van de allernieuwste uitgaven.

Lindenberg's boekhandel

Slaak 4 - 14,
3061 CS Rotterdam.
Postbus 4209,
3006 AE Rotterdam.
Tel. 010 - 111607.